

عنوان مقاله:

روش مشارکتی در تدریس درس تاریخ

محل انتشار:

سومین همایش ملی آموزش تاریخ (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فرشته لطیف پور - کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی

مریم دریکنودی - دانشجوی رشته روانشناسی

شهین طولابی - کارشناسی مشاوره دبیرستان متوسطه اول شهید مطهری

خلاصه مقاله:

از جمله روش های فعالی که امروزه توجه صاحب نظران تعلیم و تربیت را به خود جلب کرده است، روش یادگیری مشارکتی است. تاثیر یادگیری مشارکتی از طریق آموختن با هم بر رشد مهارت اجتماعی دانش آموزان طراحی و اجرا شد. یادگیری مشارکتی به علت مشارکت تک تک افراد و سهیم بودن آنان در یادگیری، یادگیری فعال محسوب می شود. روش مشارکتی یکی از رویکردهای تدریس است که دانش آموزان را درگیر خود آموزی و مسئولیت پذیری می کند. هدف کلی این روش درگیر کردن فراگیران بطور فعال در تعاملات کلامی و همکاری می باشد. در این شیوه دانش آموزان در قالب گروه های ناهمگن با نظارت معلم به فعالیت و یادگیری می پردازند چنین یادگیری هم لذت بخش و هم پایدار است. از آنجا که روش تدریس مشارکتی قدرت بررسی، تفسیر و نقادی دانش آموزان را پرورش می دهد، یکی از اهداف تدریس درس تاریخ پرداختن به نگرش ها و ارزش هاست و دانش آموزان دو وظیفه درسی و اجتماعی را برعهده دارند. لذا ارائه درس تاریخ به روش مشارکتی به عنوان تدریس خودجوش در امر یاددهی - یادگیری مقاطع مختلف تحصیلی تاثیرات شگرفی به جای می گذارد. این مطالعه با هدف بررسی روش مشارکتی در تدریس درس تاریخ به روش کتابخانه ای و با استفاده از گردآوری مطالب از منابع مکتوب انجام شده است. به عنوان یک یافته از این مطالعه می توان گفت که فعالیت های مشارکتی کیفیت یادگیری را بهبود می بخشد، در این رویکرد از یادگیری فرصت هایی پدید می آید که یادگیرندگان در موقعیت های کارگروهی و تعامل چهره به چهره به درهم آمیزی و انتقال آموخته ها به یکدیگر کمک می کنند. جهت طراحی دقیق موقعیت یادگیری مشارکتی باید افزایش احتمال تعاملات مورد نظر باشد.

کلمات کلیدی:

روش مشارکتی، تدریس تاریخ، روش تدریس معلم.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393598>

